

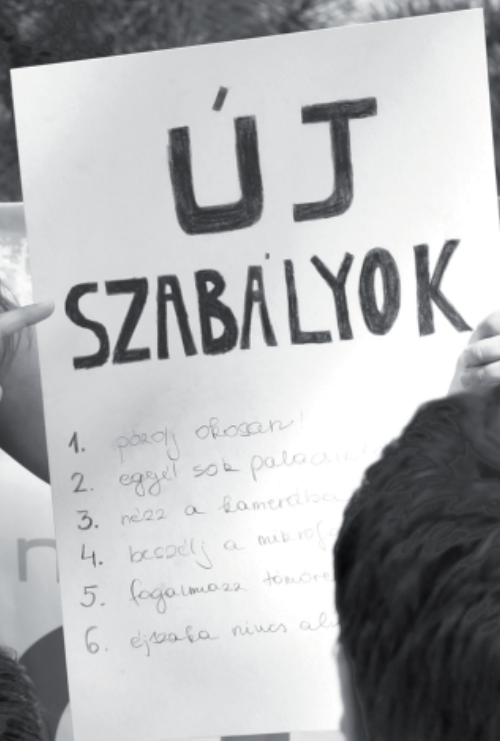
partilap

DUE XXX. Kommunikációs és Média Szaktábor · 2010. július 12. hétfő Balatonfenyves

Restart: tábor újraindítva

A rezsim titkos gyűlése

A kémriporter

1. neked okosnak!
2. egyelőre sok palack...
3. nézz a kamerába
4. beszélj a mikrofon
5. fogalmazz tényleg
6. egyébként nincs alap

RESTART:

tábor újraindítva

Se Nádas, se alkohol, se éjszakai limonádés traccsparti a barátokkal. Tudunk ezek mellett a DUE-táborban létezni? A jó dués idén 11 órakor aludni megy. Vagy nem?

„Nem tartom jónak, hogy este 11-kor takarodó van. Azt értem, hogy az udvart el kell hagyni, hogy az emberek tudjanak aludni, de szerintem a Nádasban lehetne folytatni az intellektuális eszmecsereket, az éjszakába nyúló beszélgetéseket. Így is nagyon sokat tudnánk tanulni egymástól, de ez ebben a helyzet nem lehetséges.” Ezt Kollár Dóra, az AnKatai Pilóták csoport tagja mondta, amikor a Királyhegyi Zsuzsanna táborvezető által megtestesített új szabályokról firtattuk.

Nem volt egyedül: a táborlakók közel felét kérdeztük meg az arról, hogy mit gondolnak a tábor megszokott életét érintő változtatások, és sokan panaszkodtak arra, hogy a 11 órai kötelező takarodót korainak tartják. Az újaknak talán nem szokatlan, de a régi és rutinos táborozóknak az lehet, hisz az utóbbi években nem csendült fel az altatószignál. De a táborlakók nem csak a takarodó, de az esti Nádas-tilalom bevezetése előtt is mély megdöbbenéssel állnak. Mindenki szívesebben beszélgetne a táboron kívül?

„Néha egy kicsit tovább kint maradhatna a társaság a Nádasban, vagy akár a környékén” – próbálkozott egy neve elhallgatását kérő táborlakó. „A szobánkban akár éjjel 2-ig is elbeszélgetünk. Bár annak nagyon örülnénk, ha ezt akár a Nádasnál, akár az udvaron is megtehetnénk” – mondta egy szintén anonimitásba burkolózó másik.

Többek egyenesen azt is felvetették, hogy meggondolják, hogy eljöjjenek-e jövőre, ha a megszokott barátokkal még a takarodó után sem tudnak találkozni. „Nem szeretem, hogy 11-kor kapuzárás van. Jó lenne, ha kicsit tovább is kinn lehetne maradni. Több barátómmal gondoltunk azon, hogy ha ez így marad, akkor kérdéses, hogy jövőre a táborozók között leszünk-e” – fejtette ki Últanir Yasemin, az AnKatai Pilóták tagja.

Királyhegyi Zsuzsanna, a tábor vezetője szerint azonban nem erről szól a tábor: „Ez a tábor arra való, hogy az emberek barátokat szerezzenek, illetve a szakmát egy bizonyos szinten elsajátítsák. Szerintem egyáltalán nem fér bele, hogy a tábor tagjai mindennap késő éjjelig a Nádas büfé vendégei legyenek.”

Kizsu ugyanakkor azt mondta: bárhol lehet beszélgetni a táboron belül. „Soha nem mondtam senkinek, hogy 11 óra van, takarodó, mindenki menjen be a szobájába. Lehet beszélgetni, nyugodtan meg lehet fogni egymás kezét, és beülni a hintába. Sőt! Szerintem a munka közben lehet a legjobb barátságokat kötni, nem a Nádasban. Ez egy újságíró-tábor!” – magyarázta. Nem kell aggódnia a táborlakóknak, a szigor nem örök, csak átmenetileg szokatlan lehet. „Arról nem volt szó, hogy soha nem lehet kimenni a Nádasba, szó sincs erről. Lesznek bulik és egyéb közös szórakozási lehetőségek.”

Mindig van kiskapu?

A fiatalabb, és idősebb gyakorló táborozók jellemzően mind azt mondták, hogy a nagykorúaknak engedélyezhetnék az alkoholfogyasztást, míg a fiatalabbak csak alkoholmentes italokat fogyasszanak. De vannak, akik szerint bárhogy is tilthatják, kiskapuk mindig lesznek. „Tavaly és tavalyelőtt úgy érzem, lazábbak voltak a szabályok. Viszont a kiskorúak miatt érhető, hogy nagyobb figyelem kell. Azonban nem értem, hogy a Nádasba este miért nem mehetünk ki, hisz aki alkoholhoz szeretne jutni, úgy is megveszi a boltban” – gondolja Soós Berta, a Vizuállatkert egyik fotósa.

„A szabályok szigorítása elősegíti a munkát. A sok új és fiatal lakó miatt érhető valamilyen szigorítás. De másrésztől nem feltétlen szorít be keretek közé, hisz vannak kiskapuk” – csatlakozott Bertához a tévés Kruzsliz Máté is.

Kizsu azonban óva int a kiskapuktól. „Bármilyen baleset történhet az italozások közben. Más táborlakó, akinek lehányják a cipőjét úgy megy haza, hogy otthon ezt is elűjságolja. Milyen híre lesz ekkor a tábornak? Ne ez legyen az üzenetünk! Milyen újságíró tábor az, ahol 15 évesen sörözni lehet a parton? A DUE-tábor ne erről legyen híres! A táborvezetőség felnőtteknek tekinti a táborlakókat, olyan szempontból, hogy velünk, a vezetőkkel mindenről lehet beszélgetni. Ne abban legyen a felnőtt a táborlakó, hogy éjjel ki tud többet inni! Folytatjuk a munkát, és mindenki nyugodjon meg, egyre jobb lesz a tábor.”

Min múlik?

Nem csak a jelenlegi táborlakókat kérdeztük, hanem azokat a táborvezetőket is, akik évekkal ezelőtt hozzánk hasonlóan az éjszakába nyúlóan szerkesztették a Partilapot. Az örök retro csoportvezető, Kuti Sanyi szerint attól jó ez a tábor, hogy a táborlakók megtalálják a helyüket. „Sörözni, bulizni pedig a tábor után is lehet. 10 évvel ezelőtt a tavalyi, szabad helyzet lett volna furcsa” – véli. „Mindig jó, ha kicsit összeszedettebb a tábor, és az emberek a feladatra koncentrálnak” – fejtette ki hasonló álláspontját Kruzsliz Dávid is.

Várnak minket

A szigorúbb szabályok miatt a táborozók most az előző éveknél jóval kevesebb időt töltenek a Nádas büfé nevű kultikus helyen. Vasárnap a turisták miatt így is erős forgalma volt a vendéglőnek, de Ambrus Zoltán üzletvezető elmondta: a DUE-tábor lakóit idén is várják, hisz a médiahálózattól megszokott bevétel-növekedésre idén is számítanak.

Ennek ösztönzésére a duésok 5 százalékos kedvezményt is igénybe vehetnek a termékek nagy részére. Ezt a bilétájuk felmutatása ellenében tehetik meg, de a tavalyi kupon, melyet tavaly a DUE biztosított, most sok lakó sajnálatára nem jár. A táborozók több éves tapasztalata alapján a szerelmi kapcsolatok kialakítására és kellemes nyáresti beszélgetésekre is kiválóan alkalmas hely üzletvezetője szívén viseli a DUE sorsát: „Nagy szeretettel várjuk a vezetőségi tagok mellett a leendő médiagurukat is, hogy segíthessük elérni a DUE-életérzést 2010-ben is” – üzent a táborba Zoli.

Blaskovics Dávid

Van, akit a legszigorúbb tiltás sem tör meg, mondván: a tábor hangulata független a szignáltól, és az elfogyasztott sörmennyiségtől. Berei Dani, az AnKatai Pilóták tagja szerint például „nincs olyan tilalom, ami gátolná” a jókedvét.

Sáry Bernadett

Kizsu különös visszatérése

Az elmúlt évek első számú vezetője, Kecskés István jelezte, hogy idén nem tud itt lenni velünk, ezért az egyesület szűk körű vezetősége (Szayly József, Balázs Géza, Kecskés István) összegyűlt és döntést hozott: idén Királyhegyi Zsuzsanna látja el a táborvezetési feladatokat. De miért pont ő volt a nyerő? Miért nem az utóbbi években is aktívan táborozó szakmai vezetők egyike?

„Kizsu itt nevelkedett a DUE-ban, büszke vagyok rá. Kiválasztásában nagy szerepet játszott az is, hogy ő az iroda vezetője is, így naponta kapcsolatban van az egyesület tagjaival. Úgy jött ide, hogy ismer szinte mindenkit” – magyarázta Balázs Géza, az egyesület alelnöke. A döntés meghozatala előtt ugyan felmerültek más nevek is, de a végeredmény egyértelmű volt.

A jövőről Balázs Géza hasonlóképpen vélekedett. „Van egy mondás: a győztes csapatot ne változtass. Nem tudom még mi lesz a tábor végéig, de minden rendben van jelenleg. Jó pár év után egyébként is kell egy váltás. Kecskés nem tudott most jönni, de úgy gondolom bele is

fáradt egy kicsit a táborvezetői munkába.”

„Furcsa táborvezetőnek lenni. Egy ideig táborlakó voltam, sokszor voltam csoportvezető, és sokszor voltam vendég is a táborban” – mesélt első napjairól Kizsu. „Én is szívesen készítenék újságot, rádióműsorokat. De a táborvezető dolga azért többek között az, hogy mindenki jól érezze magát, mindenki ott legyen az előadásokon. Ez nehéz, de szeretném jól csinálni – még ha nem is vagyok népszerű a Nádas-döntés miatt. De emellett kitartok.”

Ollári Gergely

A kémújságíró

Vasárnap táborunkban Bodoky

Tamás oknyomozó újságíró beszélt

munkásságáról. Az előadás után még

részletesebben beavatott minket az

oknyomozó újságírás emberi és szakmai

kihívásaiba.

A bakteriális ugráló gének szekvencia-analíziséből írtad a diplomadolgozatod. Hogy lett ebből újságírás, majd oknyomozás?

Miután a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen megszereztem a diplomát, rájöttem, hogy inkább az újságírással szeretnék foglalkozni. Kezdetben csak tudományos és technikai majd később már politikai témákban is írtam. 2002-ben egy informatikai Kht.-ból kiszivárogtattak dokumentumokat, miszerint az egyik párt pénzt csalt ki a cégtől. Éreztem, hogy ebben az ügyben több van. A cikksorozatból hatalmas botrány lett. Nagyszerű volt

látni, hogy én indítottam el egy ügyet amiről aztán az egész magyar sajtó cikkezett.

Ennek ellenére miért ritka az oknyomozó újságírás?

Sok jó oknyomozó újságíró lenne, a baj az, hogy a médiumok nem igazán szeretik ezt a műfajt, mert nemcsak drága elkészíteni az ilyen cikkeket, de a hirdetők felől pénzügyi nyomás is éri a szerkesztőségeket. A másik ok az, hogy sok támadás ér minket.

Melyik volt a legfélelmetesebb élményed?

Amikor a sávolyi versenymotorpálya ügyében írtam cikksorozatot megpróbálták megfélemlíteni és megvesztegetni. Az utcán is követtek, de nem bántottak. Az informátoraim sem éppen törvénytisztelő polgárok voltak.

Hogy tudsz pártatlan maradni? Lehetséges ez egyáltalán?

Úgy gondolom, állást lehet foglalni, de nem politikailag. Vannak ügyek, melyekben az egyik fél sáros, míg a másik

nem. Az újságírásban megszólaltatjuk mindkét felet, de csak akkor mondjuk az egyikről, hogy hazudik, ha alá tudjuk támasztani. Bár ha sejtünk is valamit, spekulációkat nem közölhetünk, mert a bíróságon megüthetjük magunkat.

Nemrégiben igen hangos körülmények között hagyta ott az Index.hu -t. Mi történt, miért döntöttél így?

A szerkesztő utólag olyan információt törlünk ki a cikkemből, melyet több forrásom is megerősített. Véleményem szerint amikor az újságíró jobbról-balról kapja a támadásokat, egyedül a szerkesztőségben lehet bízni, nekik kell kiállniuk mellettünk. Úgy éreztem, ezt a védelmet már nem kaptam meg, és belülről is nehezítették a munkámat. A távozás nem egy hirtelen döntés volt, mert régóta érlelődött bennem, és ez az esett csak a végső lökést adta meg.

Most mivel foglalkozol?

Jelenleg szabadúszó vagyok, de több lap is közli a cikkeimet. Vannak pályázatok oknyomozók számára. Ezt úgy is lehet csinálni, hogy nem tartozunk egy konkrét szerkesztőséghez. Bár a főszerkesztők örülnek, ha megkeresem őket egy cikkel, de ebből nem lehet úgy megélni mint egy állandó állásból. Egy oknyomozó műhelyen is gondolkozom, mely non-profit módon működne, adományokból tartaná fenn magát és így nem lenne kiszolgáltatva a tulajdonosnak és a hirdetőknek.

Emberileg milyen hatással van rád ez az életmód?

Sok illúziómat elveszítettem. Azelőtt úgy gondoltam, hogy az állam tisztességesen működik, az emberek tisztességes módon szereznek pénzt, ám nagyon sok disznóságot láttam, így kicsit ki vagyok ábrándulva ebből. Gyanakvóbb lettem. Nem vagyok már olyan naiv, mint tíz éve. Azért szeretnék hinni abban, hogy van jóhiszemű politizálás is.

Maraffai Szilvia

Náray Tamás

A Kereszt(özön)víz után

Phali Bácsi Angyalai és Közveszélyes Málnabokor-fosztogatók – csak néhány azok közül a névötlek közül, amelyeket csapatunk elvetett. Talán ebből is sejthető: az Alattomos Dinnyelékelő Akciócsoport elnevezés hosszú vajúdas eredménye volt. A nehéz szülés után azzal vigasztalódtunk, hogy megvizsgáltuk a többi csoport elvetélt ötleteit.

Első áldozatunk a Blüip-box nevű tévés csoport volt. „Az ötlet a Balaton partján jutott az eszembe” – mondta Peller Dániel csapattag, akitől azt is megtudtuk a csapat szlogenje, a „kékben vagyunk” értelemszerűen a „képbén vagyunk” szófordulat és a tévében használt blue box technika elnevezésének összevonásából származik. Dani azt is elárulta: ő már öt éve javasolja a Kamerák nevet, amihez logó-ötlete is van: a kamerának a képen lába lenne, a kezében pedig egy olló, hogy a tévézést szimbolizálja. Kupás Gábor csoportvezető végül nem engedte, hogy a csapat elfogadja Dani javaslatát, szerinte a Blüip-box egyszerűen jobb ötlet volt.

Mavrák Kata és Kis Anett csoportvezetők nevéből született meg az AnKata-csoport hívójele. Ankától megtudtuk: a csapattagok összesen 36 ötletet szállítottak, amelyekből a Hírlovagló, a Hírkaló, a Betűvetők és az Interjuhok név is szignálgyanúsán bizonyult. Végül a „repülj képbe” szlogen mellé az AnKatai Pilóták nevet választották. „Az AnKatáról hamar a török főváros, Ankara jutott eszünkbe, innen egyenes az út Örkörszázigig” – árulta el Kis Anett.

„13+3 állat tördel és fényképez, ők közösen az állatkert” – állítja Kecskeméti Dávid csoportvezető, aki bevallotta: a Vizuállatkert nevet a fürdőkádból kiabálta ki, majd demokratikusan előre bejelentette a csoport tagjainak. „Tavaly Vizuális Kommandó voltunk. Idén szerettem volna fantáziadúsabb lenni” – mondta a fotósok mestere.

„CreaTV c-vel és tv-vel” – mondta Torbik Tibor, a 2-es számú tévés csoport vezetője, amikor a csoportnevekről kérdeztük. Lancz Alexandrától, a tévések Szaszájától megtudtuk, hogy majdnem Gibbon TV lett a nevük. „Egy játék során merült fel a szó. Hosszas vita után az ötletet elvetettük, mert nem akarunk majomkodni.”

Bornemissza Péter

Hirdetés

Hoppá! óriási buli van! Hagyóp!
Kedd este azonnal bedörren a táborba a

MARACUJA PARTI ÁGYÚ!!!

Phali bácsi Pharéj Pharadicsoma ismét kinyitja kapuit! Vendég a Phunnyadt Pharty Szamár, Marcello Striker és Hugee! Akciós ital-akciók kedvező áron! Mekkora zenék, mindenki táncol!

21.30-tól Hangtobbanásig! Lányoknak Ladies free! Fiúknak is!

Tényleg tudjuk, ki kicsoda?

Megjelent a DUE tábor Ki Kicsodája, amiből minden táborozóról megtudhatjuk a legfontosabb dolgokat. De vajon tényleg így van? Utánajártunk.

Tegnap kora reggel a tábor lakói párnájuk mellett találhatták a DUE-tábor egyik kiadványát, a Ki Kicsodát. Információink szerint a lapot személyesen Kizsu osztotta ki úgy, hogy senki álmát ne zavarja meg. A táborlakók közül mostanra már sokan átlapozták a „névjegykártya-tartót”, és fejben elraktározták a számukra eddig legfontosabb információkat.

A kiadványt megtekintve könnyen észrevehető, hogy az ifjúság nagyon változatosan viszonyult a Ki Kicsodában való megjelenéshez. Voltak olyanok, akiknek az írása épphogy befért a neki szabott helyre, de előfordultak rendkívül szűkszavú, sőt bemutatkozás-mentes profilok is. Jancsó Gergely, aki titokzatos módon kizárólag csak adatait és fényképét közölte a táborozókkal, elmondta: nem tartja fontosnak a bemutatkozást, hiszen nem sok minden fér el egy A/5-ös lap egyhatod részén, ennyiből pedig nem lehet kellően megismerni egy embert. Szerinte a Ki Kicsoda egymás könnyebb megtalálását segíti.

Voltak fiatalok, akik leleményesen oldották meg a „magadról” rész kitöltését: előfordult Facebookos link és olyan is, ahol mindössze egy szó szerepelt („Kérdezz!”). „Nem szeretek magamról írni” – mondta Soós Berta, az utóbbi szöveg ötletgazdája. Szerinte több értelme van az előszóban történő beszélgetésnek.

A sokat író ellenpéldák máshogy vélekednek a feladatról. Török Katalin szerint nincs olyan táborlakó, aki ne tudna magáról pár mondatot írni, továbbá egy közösségben mindenkinek nyitottnak és informatívnak kell lennie

Fotó: Molnár Zsuzsa

ahhoz, hogy be tudjon illeszkedni. „Én főként a jellemző tulajdonságokat írtam le” – mondta. Klubert Dóra is így vélekedett, első táborozóként igyekezett tehát a lehető legtöbbet mesélni magáról. Úgy gondolja, akik semmit sem írnak, azok ellene vannak az ismerkedésnek.

Herczeg Zsolt, a tábor egyik szakmai vezetője lapunknak elmondta, hogy a Ki Kicsodának ugyan sok-sok éve hagyományai vannak a táborban, mégis már a kezdetektől fennállt a „sokak vagy keveset írnak” probléma. A lap célja eredetileg a tábor utáni könnyebb kapcsolattartás volt, azonban a fiatalok egy része ezzel nem ért egyet, hiszen ebben az esetben felesleges a bemutatkozásos rész. Ezen felül úgy gondolják: az olyan közösségi oldalak, mint a myVIP, iWiWi és Facebook korában a laci-csere már nem olyan lényeges.

Ennek ellenére hosszasan kutatómunkával mégis rátaláltak arra, amire a Ki Kicsodát még most is kifogástalanul lehet használni. Lancz Alexandrától megtudtuk, hogy korábbi táborozók előszeretettel használták a lapot, mint csajozási vagy pasizási segédletet – őket nem érdekelte a néhány előforduló szerkesztési hiba.

Összességében elmondhatjuk, hogy a Ki Kicsoda igenis hasznos találmány, hiszen segíti az ismerkedést, a kapcsolattartást, és ahogy Dóra mondta: „legalább tudom, ki kicsoda”.

Pekoli Miklós

MENTORPROGRAM: segíthetek?

Az idén indult mentorprogram célja segíteni az újakat a beilleszkedésben és a tábor megismerésében, de vannak, akik nem vélik sikeresnek a rendszert.

A terv megalkotója Herczeg Zsolt, aki régi táborozók véleményére építve alapította meg ezt a programot. „Minden évben vannak újak, akik sokszor úgy érzik, nem tudnak mindent a táborról, a régiek viszont otthon vannak” – mondta. Ezért döntött úgy, hogy a régi táborozók közül toboroz csapatot az újak számára.

Molnár Zsuzsanna, az egyik mentor örült a programnak, de nehezen találta meg a hozzá tartozókat, akik nem is jelentkeztek nála. A projekt egy másik résztvevője, Ollári Gergely, igyekezett megtalálni a „beosztottjait”. Mesélt nekik a tábori programokról, körbevezette őket a táborban, és felajánlotta nekik az állandó segítségét, de elmondása szerint az újak nem éltek ezzel a lehetőséggel. Ezzel szemben például Jancsó Gergely, egy új táborlakó úgy gondolja: „Az ötlet jó volt, de jobban is lehetett volna kivitelezni.” Gergő szerint a program szerkezetén lehetne javítani a jövőben.

Volt olyan is, aki nem ezen a véleményen volt. „Felesleges embereket ezzel lefoglalni mikor a szervezők is tudnak segíteni” – közölte egy neve elhallgatását kérő táborlakó. A táborozók kreatív ötletekkel is próbálják segíteni a program sikerét. Felmerült, hogy esetleg ne csak a csoportvezetőknek, hanem a mentoroknak is legyen forgószínpadjuk: így nem csak a saját, de mások segítőit is megismerhetjük, és azok rendelkezésünkre állhatnak.

Zsolt szerint semmi nincs elveszve: „A program az első évben nem biztos, hogy tökéletesen működik, de az évek során finomítjuk”. Azonban véleménye szerint ez pontosan így megfelelő. A legjobb az, ha a táborlakóknak nincs szükségük a mentorok segítségére, mert be tudnak illeszkedni és jól érzik magukat – vélte Zsolt.

Összegezve a vegyes nézőpontokat, a program elérte a célját: a mentorok és a táborozók közös véleménye szerint a rendszer hasznos, de a jövőben finomításra szorul. Zsolt úgy gondolja, a tábor végén lévő megbeszélésen mérlegelik a tapasztalatokat.

Szabados Tünde

Tudom, mi történt tegnap éjjel!

Társammal meghúзва magunkat a sötétben kihallgattuk, mi is történik a táborvezetők éjszakai megbeszélésén. Nem mutatnak be áldozatot, kódolt belépés sem történik, és nem csuklyában foglalnak helyet. Viszont körben ülnek. Akkor ez lehet, hogy mégiscsak egy szektás megbeszélés, csak miattunk titkolták?

Úgy gondoltam, ez is csak egy újabb unalmas gyűlés lesz: csupa pókerarc és komoly beszéd. Ezzel ellenben amikor felcsendül az első csoportnevetés, kezdenek érdekessé válni a dolgok. Kizsu azonnal azzal kezd: „Ugye senki sincs a Nádásban?”. Megbizonyosodva erről rátér a másnapi RÉM megbeszélésére és a mustárra. Ennek végeztével az étkezések időpontjai kerülnek szóba.

Minek? Ez nem is érdekes, és amúgy is, szerintem mindenki hallja a csibecsigó vályúhívogatást. Egy kis önfényezés, hogy mennyire jól összehozták a vb-nézést és a bográcsozást együtt. De ezt elnézzük nekik, ez még nem káros.

A táborozókra nézve talán a legjobb hír következik: ebéd után mindenkinek négy helyett ötig dolgozhatunk, pardon, strandolhatunk, ezután viszont megmérgeznének minket a Telekomos pezsgőtablettákkal. Fúúúj, hogy megyünk majd haza, mit fogunk mondani a szüleinknek?! Kezdenek elszabadulni a kedélyek és a hangzavar lassan eluralkodik, csattogós lepkék kerülnek szóba és más technikai problémák, de Kizsu rendet teremt a káoszból. Figyelmet kér, és

Fotó: Tóth Zoltán

ismerteti a holnapi menetrendet. Miszerint: ki lesz a holnapi mustarvezető, az USA követségétől jönnek hozzánk látogatóba, sőt, talán a helyi polgármester is megnézi, mi újság erre. Milyen modortalan vagyok! Nem is említettem kiváló fotográfusunkat, Zolit, aki előszeretettel használta a fényképezőgépe vakuját. Néhány ember retinája ugyan kiég ettől, én viszont kifejezetten díjazom, mert végre látom, mit írok. Na de nem rólunk van szó, hanem a szektásokról... Akarom mondani, táborvezetőkéről.

Kissé elvesztettem a fonalat. Hol is tartunk? Mindenesetre a „ne kínozzuk az embereket” és a „muszáj az a 15 perc szünet” megszólalások szimpatikusak. Lassan a vége felé közeledünk, és ezt érezni lehet a beszélgetés megfoghatóságából. Még pár információ, és vége. Lassan oszlik szét a csoport vidáman és elégedetten, hogy elhajkurásszák a még kint flangáló táborozókat a szobájukba. Valami elképesztő: 20 perc alatt ennyi mindent megbeszélni minden probléma és ellenkezés nélkül. Éppen hátat fordítok, mikor... Várjunk csak! Az ott mi? Fél szememmel az egyik távozót figyelem kitérően – mintha valami barna csuklya kandikálna ki a pulóverja alól...

Nagy Kata - Szabados Tünde

Angol interjú, horvát elnök és görögtelen arcél

Kristóf György elsősorban azért érkezett Balatonfenyvesre a közeli Fonyódról, hogy csekély, ám annál érdekesebb betekintést adjon az újságírói szakma azon szeletéről, amely a sporttal, a sportolókkal foglalkozik. A Magyar Hírlap friss munkatársával előadása után ültünk le beszélgetni.

A meglepően fiatal arcú, ám húszas éveinek már második felében járó sportújságíró nem kis meglepetést okozott előadása során a futballt és a színházat párhuzamba állító kijelentésével, ám ezt csak fokozni tudta bő húsz perces társalgásunk során. Szóba kerültek a praktikák, a foci-vébé, sőt, még Lipcsei Péter is.

„Gyerekkorom óta focizom, ám csupán amatőr szinten, a média pedig mindig is vonzott” – mesélte a kezdetekről Gyuri. Tizenhárom évesen döntenie kellett: mehetett volna Kaposvárra futballozni, de édesanyja inkább ahhoz ragaszkodott, hogy tanuljon. „Nem volt kérdés, hogy milyen irányba menjek, a sportújságírásban mindkét szenvedélyemnek hódolhatok.”

Az internet világában számos feladat megoldása lett jóval egyszerűbb, ám Gyuri szerint a világháló sem nyújt mindig segítséget egy kezdő sportriporter számára. „Előnyös, ha valaki megyei szinten tudja elkezdni a szakmát, mert sokkal nagyobb kihívást jelent információkat szerezni. Fontos a személyes kontaktus a játékosokkal, sportolókkal, és egy

Fotó: Luszicza Fanni

amatőr csapatnál erre rákényszerül az ember” – mondta huszonhét esztendőös kollégánk.

Az első igazán komoly interjú meghatározhatja az ember további pályafutását. Gyuri számára nem indult mindez túl szerencsésen, ám végül, ahogy meséli, a lehető legjobban sült el. Élete első interjúalánya Lipcsei Péter, a Ferencváros további csapatkapitánya volt. „Minden rendben alakult, időpontot, helyszínt egyeztetettünk, majd amikor eljött a beszélgetés, nem találtam oda. Több mint háromnegyed órát késtem, ám kellemes meglepetés ért, amikor odaértem. Lipcsei ott ült, és széles mosollyal közölte: jócskán elmúlt fél tíz. Ám ahelyett, hogy beégetett volna, még szélesebbre húzta a száját, majd nekikezdünk az interjúnak. Azóta is jó viszonyt ápolok vele, és hasznomra van ez a kapcsolat.”

A futballberkekben nem épp görögös arcéléről ismert futballista mellett Gyuri számos sportolóval és szakvezetővel készített már anyagot, köztük a Horvát Labdarúgó Szövetség (HNS) elnökével is, aki legalább oly készségesen állt rendelkezésére, mint a ferencvárosi ikon, még ha adódtak is nyelvi problémáik. Gyuri négy nappal korábban hívta fel a HNS elnökét, és kért tőle interjút, ám az angol nyelven nem jutott semmire: előbb szerb, majd francia nyelven kapott választ, ami nagyban megnehezítette a cikk elkészülését.

„Ebben a szakmában borzasztóan fontosak a nyelvek. Az angol és a német mellett nagyon hasznos, ha az ember beszéli a topligák nyelvét, hiszen a legtöbb játékos ezen nemzetekből kerül ki, és sosem árt, ha az anyanyelvén tudunk megszólaltatni egy Iniestát vagy épp Henryt.”

Tóth István

A meztelen igazság

A következőkben egy teljesen hétköznapi, ám közel sem oly hétköznapi kikémlt „beszélgetés” részleteit közöljük a futball-vb bronzmeccséről.

Négyévente eljön az a hónap, mikor a férfiak önkasztrálásba merülnek, és még a Baywatch meg a zsíros pacalpörkölt sem tudja kirángatni őket a sörtartós foteljükből, amiből artikulatlanul üvöltöznek a tévéképernyővel. Eközben a villódzó képeken apró pontocskákat kergetnek egy labdát, mi, lányok pedig értetlenül állunk a bamba tekintetekkel szemben. *Négyévente... Csupán négy évente rendeznek vb-t és a nők akkor sem képesek beletörödni, egy hónapig csak statiszták, sörfutárok lehetnek a férfiak életében. Holott le is ülhetnének a kanapéra, kinyithatnának még egy üveggel az aranyló nedűből, és élvezhetnék a világ legnagyobbjátékát.*

70. perc: Remek, már csak 20 perc van a meccsből és csak egy fél zacskó popcorn maradt már, miközben a mellettem ülő Foclstván még az elmúlt 70 perc monoton bámulás és mezben való buzdítás ellenére is kigúvadt szemekkel mered a képernyőre

74. perc: *Továbbra is nagy a hajtás a pályán, mindkét csapat mindent elkövet a győztes találat megszerzéséért, amelyhez a németek valamivel közelebb járnak. Eddig hősiesen zár az uruguayi retesz.*

75. perc: Az egyik izmos vádlíjú focista csodás szabadesést mutat be a pályán, amit látványos szenvedés kísér. Ó, hős férfiak.

77. perc: Lelassítják az esést, majd újra és újra megismétlik. Nem értem, minek újranezni egy-egy kihagyott gólt, ahelyett, hogy közben a távkapcsra nyomnék, és megnézném visszatért-e már a képernyőre Magdi anyus szelleme...

78. perc: *Szorul a német hurok Muslera kapuján, Mesut Özil sorban rúgja be a szögleteket, ám a kékmesezesek mindent megúsznak.*

78. perc: Azt hiszem, bekapok egy fejfájás-csillapítót, kezd megőrijteni ez az állandó darázsraj a háttérben. Hát ezek süketek?

80. perc: Remek, a labdát a fejükkel adogatják össze-vissza, mint a fókák az állatkertben. Ez most akkor nem labdaRÚGÁS?

80. perc: *Dúl a harc a pályán, de sajnos kifogytam a sörből, és a mellettem ülő vöröske csak nem akar többet hozni...*

81. perc: Egyébként ki nyírja ekkora területen ilyen szépre a füvet?

82. perc: *VÁÁÁÁÁ!!! MEGVAAAAN!!! Újabb Özil-szöglet, a labdára Khedira csapott le majd 8 méterről mesterien bólintott a hosszú felső sarokba (3-2).*

82. perc: GÓL? A feketék összeborulnak és egymás zsíros haját (fúj!) simogatják, pont, ahogy Buksiét szoktam egy-egy ügyesebb mutatóványa után.

83. perc: Megtudtam, hogy a fekete pontok a németek. Rendben, mindenki örül, de miért kell ezt ezeféle szögből – előlről, hátulról, kapuból – bemutatni? Ha berúgták, hát berúgták, nem egyértelmű?

83. perc: *Nem a legnagyobb gól, amit életemben láttam, de meg kell hagyni, szép. Szép felülről, szép jobbról, szép balról és szép superlassításban is!*

84. perc: Ki az a sárga pólós csávó a többi között?

85. perc: *Helyzet itt, is ott is. A kinyíló uruguayi csapat könnyen ráfázhatott volna, a frissen beállt Patrick Helmes pörkölte rá a Jabulanit. Micsoda bomba volt, de Muslera eszén nem tudott túljárni.*

85. perc: ÉLJEN! Még 5 perc és nézhetem kedvemre a sorozatot! Közben a focisták kis gombfocibáboknak tűnnek a messzi távolból, és nem értem a kommentátor miről és hogyan ismeri föl őket, és kiabálja káromkodásszerűen az idegen neveket.

87. perc: *Ziccer ziccert követ! Forlán sérülten is vállalta a játékot, és nagyot küzd az összezapáson, lövése nem sokkal került el a német kaput.*

87. perc: Az egyik kék pólós kirúgja a pályáról a labdát, a kommentátor szerint zseniális. Szerintem pedig iszonyat gusztustalan, ahogy utána a felsőjébe törli az orrát.

89. perc: *Csak nem fújnak visszavonulót a srácok, ej, micsoda csörte! Nagyon nagy kár, hogy már csak pár perc van hátra a meccsből. Ezt a hajtást naphosszat el tudnám nézni.*

89. perc: Mit is kellene holnap vennem?

90. perc: *A spori két percet hosszabbít, én meg megint*

kifogytam a sörből...

90. perc: Hosszabbítás??? MI?? Minek? Nem elég?

92. perc: *Atyaúrsten, az utolsó utáni pillanatban egyenlíthetnek... Friedrich rántotta le a leshtarón kiugró Suarezt a tizenhatos előterében!*

92. perc: Sárga kártya. Gondosan belassított verekedés, és teknősként a hátán fetrengő játékos. Mi ez, Mátrix?

92. perc: *Ez már katarzis!!! Nem bírom!!!*

93. perc: Csupán centiken múltott... Forlán kiváló szabadrugást eresztett meg, de a keresztléc megmentette a Nationalelft. Itt a vége, pedig a hosszabbítás kétszer tizenöt percet még elnézegettem volna.

93. perc: Nyertek a feketék! Végre véget érhet másfél óras szenvedésem a tévé előtt. Minden igyekezetem ellenére még

mindig úgy gondolom, hogy a futball a világ legunalmasabb dolgainak egyike. És teljesen biztos vagyok benne, hogy ezt a férfiak is így érzik, ha nem járna a meccsekkel hangos „hóóó”-zés és hideg sör.

93 és feledik perc: Végre valami izgalmas: a kékpólós focista levette a mezét. Hol rejtegette eddig ezeket a mesterien kimunkált kockákat? Nem lehetne, hogy az elejétől félmeztelenül játsszanak?

Már vége a derbinek, Forlán a könnyeivel küszködik, a németek ünnepelnek. Oh, micsoda meccs volt ez... visszavágó! Most! Most akkor átkapcsolok végre a sorozatomra...

Nagy Kata – Tóth István

Fotó: Csizsar Dorottya és Kovács Nelli

Krisztáék jól kifőzték

A látvány is ínycsiklandó volt a Vizuállatkert csoportvezetőinek interaktív főzőshowján.

Látványszakácsoktól merész ötlet, hogy a tábori minimálkörülmények között vállalkoznak a nyilvános ételkészítésre, de előre elárulhatjuk, Klebercz Kriszta és Kecskeméti Dávid nem sülték fel a főzőcskével.

Örmény csülökragu az erdélyi csorba ízvilágának örökségével, némi olaszos-görögös kapri- és olajbogyóval fűszerezve – Kriszta specialitása a fúziós gasztronómia remeke. Elsőre nehéz elképzelni, hogy csülök füstös-faggyús karaktere összesimítható a tárkony savanykás furfangjával és az olajbogyó mediterrán könnyedségével, de az első kanál után érezzük, a két izmester kiváló diplomáciai érzékkel békítette ki a nemzetközi ízeket.

A csülök, amely kellemesen puha, felidéz ugyan néhány zsíros emléket a magyaros pörkölt ízvilágából, elsőre mégsem a bográcsozós családi bulik kalóriasokkja jut az eszünkbe. A modern kor fogyókúrás étrendjéhez szokott közönségének a krumpli talán túlzásnak tűnik az amúgy is nehéz sertéshúshoz, a savanykás-zöldfűszeres szaft miatt a burgonya mégsem érződik laktatóbbnak egy egészséges salátánál.

A kezdeti fázisnál még féltünk egy kicsit, hogy a hús hosszas puhítása miatt a show egy idő után unalmassá válik, esetleg

Fotó: Halpern Bence

a türelmetlen közösség nyomásának engedve a szakácsok nem hagynak időt arra, hogy az ízek összeérjenek, Dávidék azonban itt sem hibáztak. A duó férfitagja lehangoló stílusban biztatta a vállalkozókat az interaktivitásra, míg a hölgy kitartó figyelemmel óvta a készülő ételt és válaszolt a sajtó képviselőinek kérdéseire.

Hibát egyedül a tálalásban találtunk: a ragu talán túl forrón került a vékony műanyag tányérokba. Erre is találhatunk azonban mentséget, a kissé nomád körülmények és a megégetett ujjak fújkalása ugyanis tökéletesen beleillik a tábori bográcsozós hangulatba.

Tóth Enikő

Értékelés

Íz: 10 pont (és szívünk szerint plusz egy Dávid tejfölös-fűszeres vágykeltő kóstoltató-improvizációjáért)

Látvány: 8 pont (Krisztán is szerettünk volna kék kötényt látni)

Tálalás: 7 pont (bár az elefántos szalvéta dícséretet érdemel)

Impresszum: Az Alattomos Dinnyelékkelő Akciócsoport lapja. Készült a DUE Médiahálózat XXX. Országos Médiatáborában, 2010. július 12. Világbéke. **Főszerkesztő:** Lovas Oszkár **Munkatársak:** Blaskovics Dávid, Bornemissza Péter, Lovas Oszkár, Maraffai Szilvia, Nagy Márta Kata, Náray E. Tamás, Ollári Gergely, Pekóli Miklós, Sály Bernadett, Szabados Tünde, Tóth Enikő, Tóth István. **Csoportvezetők:** Beke Dániel, Pál Zsombor **Illusztráció:** Vizuállatkert Csoport; Csizsár Dorottya, Deák Nikolett, Halpern Bence Márk, Luzsicza Fanni, Jancsó Gergely, Kovács Boglárka, Kovács Nelli, Ménes Adrienn, Molnár Zsuzsanna, Soós Berta, Tóth Zoltán, Zala Bence, Zsubori Eszter. **Csoportvezető:** Kecskeméti Dávid. **Művészeti vezető:** Klebercz Kriszta. **A tábor támogatói:** Amerikai Egyesült Államok Nagykövetsége, Cisco Systems, Károli Gáspár Református Egyetem, Magyar Telekom, Rádió 7, TÜV Rheinland Hungária Kft., Vodafone Magyarország.